

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/48/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125206450
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8125206450.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a členov senátu JUDr. Anna Kovaľovej, PhD. a JUDr. Branislava Brezu v právnej veci žalobkyně: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXXX/X, XXX XX D. D. - E. XXXXX/X, XXX XX D. - F., zastúpenej JUDr. Dušanom Remetom, advokátom so sídlom Masarykova 2, 080 01 Prešov, IČO: 42039720, proti žalovanému: G. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXXX/X, XXX XX D., zastúpeného JUDr. Pavlom Piovarčím, ml., so sídlom Štúrova 20, 040 01 Košice, IČO: 42325501, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 15.08.2025, č.k. 20C/30/2025-31 takto jednohlasne

rozhodol:

- Potvrďuje uznesenie vo výrokoch II., IV. a VI.
- Žalobkyni voči žalovanému priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že cit.:

„I. Vylučuje sa na samostatné konanie návrh žalobkyně na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým má byť žalovanému uložené, aby sa nepribližoval k maloletému G. H. B., nar. XX.XX.XXXX, na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov.

II. Súd u k l a d á žalovanému, aby nevstupoval do/na nehnuteľnosti zapísané v liste vlastníctva č. XXXX kat. územia F., obec D., okres D. - do rodinného domu súp. číslo XXXXX nachádzajúci sa v D. - F. I. J. E. K. X postavený na pozemku parcela C KN č. XXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 133 m², na pozemok parcela C KN č. XXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 22 m² a na pozemok parcela C KN č. XXX/XXX orná pôda o výmere 133 m².

III. Súd u k l a d á žalobkyni, aby podala proti žalovanému žalobu o vylúčenie žalovaného z užívania nehnuteľnosti rodinného domu súp. číslo XXXXX nachádzajúci sa v D. - F. na ulici E. K. X postavený na pozemku parcela C KN č. XXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 133 m², na pozemok parcela C KN č. XXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 22 m² a na pozemok parcela C KN č. XXX/XXX orná pôda o výmere 133 m², a to v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia, na Okresný súd Prešov.

IV. Súd zakazuje žalovanému G. B., nar. XX.XX.XXXX, približovať sa k žalobkyni A. A. B., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov. Zákaz priblížiť sa k žalobkyni na nevzťahuje na procesné úkony, ktoré budú nariadené súdom alebo inými orgánmi štátnej a verejnej správy.

V. Súd p o u č u j e žalovaného G. B., nar. XX.XX.XXXX, že môže na súd podať proti žalobkyni A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, žalobu o náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia nariadeného vo výroku IV. tohto uznesenia v zmysle § 340 Civilného sporového poriadku.

VI. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.“

2. Rozhodnutie súd právne odôvodnil podľa ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. e) a h), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, § 336 ods. 1, § 337 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Vo svojom odôvodnení uviedol, že žalobkyňa podaným návrhom žiadala, aby súd vydal neodkladné opatrenie, ktorým by zakázal žalovanému vstupovať na nehnuteľnosti zapísané v liste vlastníctva č. XXXX kat. územia F., obec D., okres D. - do rodinného domu súp. číslo XXXXX nachádzajúceho sa v D. - F. I. J. E. K. X postaveného na pozemku parcela C KN č. XXX/XXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 133 m², na pozemok parcela C KN č. XXX/XXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 22 m² a na pozemok parcela C KN č. XXX/XXX orná pôda o výmere 133 m². Zároveň navrhla, aby súd uložil žalovanému zákaz približovať sa k žalobkyni a k mal. synovi G. H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom a správnom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch.

4. Svoj návrh odôvodnila tým, že strany sú manželia a zároveň rodičmi mal. syna G. H. B.. Strany konania od 02.09.2024 na základe uzatvorenej nájomnej zmluvy zo dňa 02.09.2024 ako spoloční nájomcovia užívajú nehnuteľnosti zapísané v liste vlastníctva č. XXXX kat. územia F., obec D., okres D. - rodinný dom súp. číslo XXXXX nachádzajúci sa v D. - F. na ulici E. K. X postavený na pozemku parcela C KN č. XXX/XXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 133 m², pozemok parcela C KN č. XXX/XXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 22 m² a pozemok parcela C KN č. XXX/XXX orná pôda o výmere 133 m². Vlastníkom týchto nehnuteľností je L. F., nar. XX.XX.XXXX, M. XXXXX/XX, XXX XX D..

5. Žalobkyňa v období od augusta do decembra 2023 pracovala v jazykovej škole, ktorú prevádzkuje jej svokra - matka žalovaného. Za celý čas jej svokra nechcela dať písomnú pracovnú zmluvu, pričom jej za prácu nič neplatila, preto žalobkyňa výkon práce tam ukončila. Žiadala od žalovaného, aby matke dohovoriť nech jej mzdu uhradí, no tento to odmietol, keďže v tom čase žili v rodinnom dome jeho matky. Takto začali vznikať medzi nimi hádky, ktoré viedli k tomu, že žalovaný sa s poškodenou rozišiel a chcel sa rozviešť. Preto žalobkyňa odišla do USA. Žalovaný si to ale rozmyslel a žiadal žalobkyňu, aby sa vrátila na Slovensko a do vzťahu k nemu, čo uskutočnila vo februári 2024. Na základe zmierenia došlo k počatiu dieťaťa. Keď túto skutočnosť žalobkyňa oznámila žalovanému, ten to nezvládol a jeho správanie sa úplne zmenilo, lebo on dieťa nechcel. Od februára 2024 - sa ale začalo aj agresívne a nebezpečné správanie, ako aj psychické týranie žalovaného voči žalobkyni. Stále na žalobkyňu kričal, nadával jej až kým v totálnej opitosti neodpadol a tehotnú s bruchom ju aj hádzal na zem. V snahe v nej vyvolať strach a obavy jej hovoril o tom, čo mal vykonať v minulosti - že polial niekoho benzínom, s kým sa pobil v nočnom klube a podpálil ho svojím zapaľovačom alebo že raz na pracovnom večierku, keď pil, takmer niekoho bodol do hlavy, ale namiesto toho bodol nôž vedľa jeho hlavy do steny. Počas tehotenstva žalovaný zmenil názor na dieťa, zrazu už dieťa chcel a tvrdil žalobkyni, keďže v SR nikoho nemá, nikoho nepozná, neovláda jazyk a pomoci sa nikde nedovolá, že s pomocou právniky jej dieťa po narodení zoberie. V tejto súvislosti pre zabránenie vycestovania do USA jej dokonca zobral jej americký cestovný pas, ktorý ako neskôr zistila, bol uložený v trezore v dome u jeho matky. Do prenajatého rodinného domu na E. J. X B. D. sa manželia presťahovali od 02.09.2024. Odvtedy sa intenzita násilného správania žalovaného ešte zvýšila. Mal. syn G. H. B. sa narodil dňa XX.XX.XXXX. Asi mesiac po pôrode (koniec októbra 2024) opitý žalovaný chytil žalobkyňu do svojich rúk oba jej palce na oboch rukách a tak ich silno pohrýzol, že jej zišli nechty. V dôsledku bolesti palcov nemohla žalobkyňa držať svoje dieťa po dobu dvoch týždňov, ani ho kojiť, preto prišla o materské mlieko a dostala ťažkú popôrodnú depresiu. V tomto období žalovaný kričal a bil žalobkyňu aj keď mala na rukách dieťa a ona ho musela chrániť vlastným telom, aby ho nezasiahol údermi. Prvá vyhrážka smrťou sa uskutočnila dňa 25.11.2024, kedy žalovaný vbehol do izby, hodil žalobkyňu o stenu a povedal po anglicky, keďže len takto komunikujú, „I WILL KILL YOU“ = „ZABIJEM ŤA“. Zároveň pri tom zlomil, rozbil stoličku. Žalovaný raz po návrate z OC Eperia, žalobkyňu povedal, že zbil nejakého bezdomovca, len preto lebo od neho prosil drobné.

Druhá vyhrážka smrťou sa uskutočnila začiatkom apríla 2025 - pokus o utopenie vo vani. Žalobkyňa išla kúpať mal. dieťa, dala napúšťať vodu do vane. Žalovaný ju bezdôvodne a nečakane zdrapil, odtiahol k vani a začal jej strkať hlavu do vody so slovami „IM GOING TO FUCKING KILL YOU“ = „JA ĽA KURVA ZABIJEM“. Asi o dva týždne potom žalovaný znovu fyzicky údermi po tele napadol žalobkyňu, ktorá vlastným telom musela chrániť v tom čase 7 mesačné dieťa, aby neublížil aj jemu. Žalovaný permanentne kričal a vrieskal na poškodenú v tomto období, a to aj keď bol triezvy a bil aj udieral ju, hlavne do hlavy, kopal ju do tela po zhodení na zem, keď bol opitý, čo ale bolo takmer každý deň. Dňa 22.06.2025 počula suseda z ulice ako sa žalovaný zase vyhrážal žalobkyňi slovami „YOU BITCH, FUCK YOU, I KILL YOU, YOU ARE DEAD“. Dňa 25.07.2025 sa žalobkyňa prvýkrát pokúsila brániť voči násiliu žalovaného a po jeho napadnutí ho odsotila. Žalovaný spadol na umývačku riadu, potom na zem a následne opitý po štyroch končatinách začal po dome naháňať žalobkyňu držiacu v náruči dieťa. Vyhrážal sa jej zabitím, preto sa žalobkyňa skryla a zamkla do spálne, kde žalovaný ešte dlho búchal na dvere a vyhrážal sa jej. Trvalo to min. pol hodiny. Žalovaný ju dôsledne v dome izoloval od všetkých susedov z ulice, vždy zamykal dom a okná nesmeli byť nikdy otvorené, nahováral jej, že susedia ju do ich komunity neprijmú, lebo je Američanka, cudzinka, nebudú jej rozumieť, budú jej škodiť, vysmievať sa a robiť zle, aby sa ani ona s nimi nemala záujem kontaktovať. Žalobkyňa tomu verila a akýkoľvek kontakt s okolím preto vôbec neuskutočňovala. Po polnoci zo štvrtka na piatok 08.08.2025 privolala žalobkyňa kvôli fyzickému napádaniu zo strany žalovaného policajnú hliadku. Tá však nijako nezakročila, nič nespísala, len odporučila, resp. presvedčila žalovaného, aby odišiel z prenajatého domu preč. Ten odišiel k svojej matke na C. XXXX/X, XXX XX D.. Na druhý deň v sobotu 09.08.2025 bola u svokry rodinná oslava, kde napriek všetkému žalobkyňa s dieťaťom prišla. Žalovaný pil už pred oslavou a aj počas nej. Po spoločnom návrate domov, večer okolo 22:30 hod. počúval žalovaný hudbu cez slúchadlá. Žalobkyňa sa s ním chcela porozprávať o neúnosnej situácii, no len čo mu prerušila počúvanie hudby, žalovanému okamžite „preplo“ - dostal záchvat agresie. Zhodil žalobkyňu na zem, začal ju škrtiť - nasadil jej bojový chvat tzv. kravatu. Žalobkyňa sa bránila, nejako sa vymanila zo škrtenia a žalovaného odkopla. Ten ju potom začal na zemi brutálne kopať. Jej sa podarilo vstať tak, že silno kopla žalovaného do kolena, ktorý v dôsledku toho spadol na podlahu. Následne utekala k vstupným dverám rodinného domu, kričala o pomoc a vybehla pred dom. To ju už ale dobehol žalovaný, ktorý ju schvátil za vlasy a ťahal naspäť do domu. Potom si už žalobkyňa nepamätá čo sa dialo, lebo na chvíľu odpadla. Na prekvapenie žalobkyňi pred domom už čakal na odporcu taxík, ktorý si musel on privolať, lebo sám nemá vodičské oprávnenie. Taxikár (taxislužba BOLT) naisto videl čo sa deje (stretli sa im pohľady so žalobkyňou, keď sa jej na chvíľu podarilo vybehnúť pred dom), napriek tomu nijako nezakročil a naopak ešte potom ako o pár minút žalovaný vybehol z domu, ho nielenže nezastavil/nezadržal, ale dokonca ho odviezol preč a pomohol mu tak z miesta činu utiecť. Volanie o pomoc žalobkyne počuli susedia - manželka C. z D. J., ktorí jej hneď utekali na pomoc. Po príchode do domu sa im do náručia vrhla žalobkyňa, ktorá bola dobitá a mala zakrvavenú tvár, po dome neporiadok, rozbité veci. Oni zavolali políciu aj RZP. Prítomní príslušníci PZ z privolanej hliadky nevedeli dobre, resp. vôbec po anglicky, preto zisťovali od ďalších prítomných osôb, čo sa malo stať. Žalobkyňu následne odviezla sanitka do nemocnice na pohotovostnú úrazovú chirurgiu na ošetrenie. Z nemocnice po ošetrení policajti eskortovali žalobkyňu naspäť domov a to bolo z ich strany všetko. Policajti nespísali so žalobkyňou ako obeťou násillia a poškodenou žiadny záznam o jej vysvetlení, žiadne trestné oznámenie („čo ak sa zmieria“ a „my s tým máme zbytočnú robotu potom“), nezabezpečili si ani len tlmočníka. Nijako nezakročili voči žalovanému podozrivému z násillia na blízkej osobe - manželke, neobmedzili ho na osobnej slobode a nevyužili ani len ich najzakladanejšie oprávnenie podľa § 27a) zákona o PZ - Vykázanie z obydllia. Ich postup bude predmetom prešetrenia príslušným nadriadeným orgánom. Veľkým šťastím bolo aj to, že mal. dieťa už spalo v zatvorenej izbe, nič mu žalovaný neurobil a po odvoze matky na ošetrenie bolo zverené pani C.. Žalobkyňa podala dňa 13.08.2025 na Krajskú prokuratúru v Prešove trestné oznámenie na žalovaného pre podozrenie zo spáchania trestného činu Týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa ust. § 208 TZ, trestného činu Nebezpečné vyhrážanie (na chránenej osobe) podľa ust. § 360 TZ, trestného činu Ublíženie na zdraví (chránenej osobe) podľa ust. § 156 TZ a iných trestných činov. Vlastníčka a prenajímateľka nehnuteľností síce v snahe čo najskôr pomôcť žalobkyňi vydala dňa 10.08.2025 písomné vyhlásenie pre žalovaného, že nesúhlasí, aby naďalej počnúc dňom 10.08.2025 užíval prenajaté nehnuteľnosti, no takýto prostriedok ochrany nie je pre žalobkyňu a mal. dieťa postačujúci a navyše nie je ani okamžite vymožiteľný, ak by ho žalovaný porušil.

6. Žalobkyňa ku svojmu návrhu pripojila lekársku správu zo dňa 10.08.2025, fotografiu zachytávajúcu ako jej zišli nechty, vyhlásenie prenajímateľky nehnuteľnosti pre žalovaného, že nesúhlasí, aby naďalej počnúc dňom 10.08.2025 užíval prenajaté nehnuteľnosti, trestné oznámenie zo dňa 13.08.2025,

doručenku o trestnom oznámení, sobášny list, rodný list G. H. B., zmluvu o nájme rodinného domu, čestné vyhlásenie B. C. a N. D., obe z 13.08.2025.

7. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia mal zato, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Žalobkyňa dostatočne opísala rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Zo žalobkyňou opísaných skutočnosti a predložených (označených) dôkazov vyplýva hrubé správanie sa žalovaného voči žalobkyni. Súd má za to, že nie je dôvod spochybňovať tvrdenie žalobkyne, že má vážne obavy o život a zdravie. Ak žalobkyňa subjektívne pociťuje hrozbu z násilného chovania a ohrozovania zo strany žalovaného s prihliadnutím k predchádzajúcim skúsenostiam s ním a vzhľadom k tomu, že tvrdené skutočnosti netreba preukazovať, ale postačuje ich osvedčenie, nie je namieste námietka, že žalobkyňa tvrdené skutočnosti nepreukázala (viď uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS/1247/08). Žalobkyňa podľa názoru súdu dostatočne osvedčila dôvodnosť a trvanie nároku. Preukázané násilné správanie zo strany žalovaného spočívajúce v fyzickom násilí, nepochybne dostatočne osvedčuje dosiahnutie takého stupňa intenzity, ktorý objektívne znamená neakceptovateľnosť ďalšieho spolužitia s takouto osobou.

8. V záujme ochrany žalobkyne a maloletého syna mal súd za to, že je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým budú žalobkyňa a maloletý syn preventívne chránení tým, že žalovaný nemôže dočasne vstupovať do domu, v ktorom žalobkyňa spolu s maloletým synom býva. Je úlohou práva v takýchto prípadoch chrániť slabšiu stranu a aj za cenu zásahu do práva žalovaného na bývanie.

9. Súd uložil žalobkyni povinnosť podať v lehote 30 dní od doručenia uznesenia žalobu vo veci samej, nakoľko z povahy nariadeného neodkladného opatrenia vyplýva, že má len dočasný charakter. V prípade, ak žaloba nebude podaná v uvedenej lehote, súd v zmysle § 336 ods. 3 CSP aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení vo výroku I. zruší.

10. Z dôvodov, z ktorých súd uložil žalovanému, aby nevstupoval do/na nehnuteľnosti, súd zakázal žalovanému aj priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov. Týmto súd poskytne žalobkyni ochranu pred možným budúcim negatívnym konaním zo strany žalovaného a žalovanému zároveň za predpokladu rešpektovania zákazu nariadeného týmto neodkladným opatrením nijaká ujma nevznikne. Vzdialenosť zákazu priblíženia sa je podľa názoru súdu dostačujúca na prevenciu ďalších prípadných útokov žalovaného a zároveň neprímerane neobmedzuje slobodu jeho pohybu. Toto obmedzenie sa nevzťahuje na situácie, keď žalobkyňa dá súhlas na to, aby sa žalovaný priblížil aj na bližšiu vzdialenosť a rovnako sa nevzťahuje na situácie, keď sa má žalobkyňa a žalovaný ocitnúť spolu v budove súdu alebo iného orgánu verejnej moci.

11. Súd vo vzťahu k zákazu priblíženia neuložil žalobkyni povinnosť podať v určenej lehote žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP) tak, ako to urobil vo vzťahu k neodkladnému opatreniu uvedenému vo výroku II., pretože týmto neodkladným opatrením sa dosiahla úprava pomerov medzi stranami v nevyhnutnej miere. Podľa názoru súdu toto neodkladné opatrenie postačuje na poskytnutie nevyhnutnej súdnej ochrany v súlade s jeho účelom a fakticky konzumuje vec samu. Toto neodkladné opatrenie uložené vo výroku IV. tohto uznesenia môže byť zrušené súdom postupom podľa § 334 CSP, v zmysle ktorého súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Na podanie návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia je legitimovaná nielen osoba, ktorej bola neodkladným opatrením uložená povinnosť, ale aj samotná navrhovateľka neodkladného opatrenia. V zmysle § 337 ods. 1 CSP poučil súd osobu, ktorej sa neodkladným opatrením uložila povinnosť, teda žalovaného, že môže podať žalobu vo veci samej o náhradu škody, prípadne inej ujmy, ktorá mu bola spôsobená výkonom tohto neodkladného opatrenia.

12. V ďalšom s poukazom na ust. § 166 ods. 2 CSP súd návrh žalobkyne týkajúci sa uloženia povinnosti žalovanému nepribližovať na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov k ich spoločnému maloletému synovi vylúčil v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia na samostatné konanie. Tento nárok uplatnený žalobkyňou predstavuje zásah do výkonu rodičovských práv a povinností žalovaného voči ich spoločnému synovi, čo je vec starostlivosti súdu o maloletých. Takáto vec podlieha odlišnému procesnému kódexu - Civilnému mimosporovému poriadku a na jej prejednanie a rozhodnutie je príslušný sudca poverený agendou starostlivosti súdu o maloletých, a nie civilný sudca. Ak by civilný súd rozhodol v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k maloletému dieťaťu, nahrádzal

by tým rozhodnutie poručenského súdu, čo je v rozpore so zásadou zákonného sudcu. Súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2025, sp. zn. 6CdoR/2/2025 zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2025, podľa ktorého neodkladné opatrenie o zákaze priblíženia sa rodiča k maloletému dieťaťu [§ 325 ods. 2 písm. h) CSP] je vecou starostlivosti súdu o maloletých podľa § 111 písm. d) CMP. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že nakoľko vo vzťahu k maloletému synovi žalobkyne a žalovaného ide o vec, ktorú je potrebné prejednať v samostatnom, poručenskom, konaní, uplatnený nárok týkajúci sa maloletého syna žalobkyne je potrebné vylúčiť na samostatné konanie.

13. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 CSP.

14. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom namietal nesprávne skutkové zistenia a že skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Namietal, že žalobkyňa uviedla nepravdivé, skresľujúce a neúplné skutočnosti, ktorých výpovedná hodnota je pochybná. Podľa jeho názoru vedome a účelovo zamlčala skutočnosť, že viac ako dva roky je psychiatrický pacient. Už v čase ich zoznámenia vykazovala príznaky depresí, zmeny nálad a zvýšený konzum alkoholu. V USA sa pod vplyvom dopustila rušenia nočného kludu, pre ktorý bola privolaná policajná hliadka a žalobkyňa bola po tom, čo kládla aktívny odpor, obmedzená na osobnej slobode. Žalobkyňa užívanie liekov kombinuje s alkoholom. Žalobkyňa mala pod vplyvom alkoholu ohroziť aj svojho maloletého syna, čo však pre krátkosť času nevie preukázať. V ďalšom uvádzal rôzne situácie, kedy sa žalobkyňa mala správať nezodpovedne a násilne. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie nemal nijakým spôsobom preukázané tvrdenia žalobkyne, navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá. Prílohou odvolania boli rôzne lekárske správy žalobkyne a žalovaného z obdobia rokov 2024-2025, čestné vyhlásenia, potvrdenia o objednávkach potravín na adresu prechodného bydliska žalobkyne, návrh žalovaného na rozvod manželstva, preklad prepisu četovej konverzácie.

15. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že nariadené neodkladné opatrenie je proporcionálne. Žalobkyňa v návrhu uviedla skutočnosti a dôkazy o fyzickom a psychickom násilí žalovaného. Tvrdenia žalovaného uvedené v odvolaní považuje za výmysly, klamstvá a vedomé zavádzanie konajúceho súdu. Pre bližšie ozrejenie predložila aj zápisnicu z jej výsluchu na doplnenie trestného oznámenia zo dňa 19.09.2025. Predkladá aj ďalšie dôkazy, a to fotografie, videá a záznamy elektronickej komunikácie a čestné vyhlásenia matky a tety. Priložené je aj video, kde sa žalovaný vyhráza žalobkyňi. V ďalšom uviedla, že žalovaný má od detstva problémy s agresivitou, aktuálne je ťažký alkoholik, trpí ťažkou depresiou a mániou, bol mu zistený nezhubný mozgový nádor, ktorý ovplyvňuje jeho správanie a osobnosť. Zranenia, ktoré utrpel žalovaný, boli výsledkom sebaobrany žalobkyne proti útokom žalovaného. Popiera akékoľvek agresívne správanie sa žalobkyne voči žalovanému. Zranenia žalovaného sú výsledkom jeho bitiek po baroch a diskotékach. Jej tvrdenia sú nie len v pozícii osvedčenia, ale aj preukázania, čo je vyššia úroveň, aká je potrebná pre nariadenie neodkladného opatrenia. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

16. Žalovaný vo svojej replike uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na svojich tvrdeniach a dôkazoch, pričom trvá na tom, že návrh žalobkyne je v celom rozsahu nedôvodný.

17. Žalobkyňa vo svojej duplike opakovane uviedla, že popiera tvrdenia žalovaného, ktoré sú klamstvami, ktoré nijako nepodložil.

18. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

19. Podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodné

podozrivá z násilia; h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

20. Citovaná právna úprava reflektuje na znenie čl. 3 nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach, vzťahujúcim sa na ochranné opatrenia nariadené v záujme ochrany určitej osoby, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený jej život, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť alebo sexuálna integrita, napríklad aby sa zabránilo akejkoľvek forme rodovo motivovaného násilia alebo násilia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násilie, obťažovanie, sexuálne násilie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku.

21. Podstatou inštitútu neodkladného opatrenia je urýchlená ochrana ohrozených alebo porušených práv, ktorú súd poskytuje na základe zjednodušeného a urýchleného procesného postupu. Účelom neodkladného opatrenia je totiž okamžite vytvoriť stav, kedy k porušovaniu alebo ohrozeniu práv strany, ktorá súdnu ochranu požaduje, nebude dochádzať. V prípade rozhodovania o neodkladnom opatrení nie je potrebné, aby strana predložila dôkazy, ktoré by s istotou preukázali ohrozenosť jej práva, postačuje predložiť aspoň také dôkazy, ktoré by jej právo a ohrozenie tohto práva alebo výkonu rozhodnutia aspoň osvedčovali a jej tvrdenia aspoň spravdepodobňovali. Všeobecný súd neodkladným opatrením dočasne upravuje pomery účastníkov konania, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania neodkladného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje (IV.ÚS/257/2010).

22. Dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana musí byť hodnoverne osvedčená (§ 132 CSP) a nie dokázaná. Podľa Najvyššieho súdu SR platí, že za pojem osvedčovanie nie je možné považovať dokazovanie v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

23. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia a ohrozenie duševnej alebo telesnej integrity, ako už bolo vyššie uvedené súdom prvej inštancie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti a postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Hoci definície násilia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násilie nie je konflikt, pretože v konflikte sa stretnú rovnocenné strany; násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanedáva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia; je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násilím. Osobitnou formou násilia je sekundárna viktimizácia - druhotné ubližovanie. Násilím je aj nezabránenie násiliu.

24. Nech už je pojem „násilie“ definovaný akokoľvek, je vždy spojený s bolesťou (fyzickou alebo psychickou) a úmyselným konaním násilníka; súčasne má znaky dlhšie trvajúceho konania, eskalácie, jasných rolí ohrozenej a násilnej osoby; pre účely nariadenia neodkladného opatrenia je nevyhnutné i naplnenie hrozby ďalšieho násilia (ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity).

25. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že pri preskúmaní rozhodnutia o neodkladnom opatrení je viazaný zásadou zakotvenou v § 329 ods. 2 CSP, podľa ktorej je pre neodkladné opatrenie rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Úlohou odvolacieho súdu je teda posúdiť, či v čase rozhodovania okresného súdu (v auguste) existovali dôvody na poskytnutie ochrany žalobkyni. Skutočnosti, na ktoré poukazoval žalovaný v odvolaní a jeho vyjadreniach, a zároveň ktoré nastali v neskoršom období (napríklad odsťahovanie žalovaného zo spoločnej domácnosti), predstavujú zmenu pomerov (novoty), ktoré nemajú vplyv na zákonnosť a vecnú správnosť pôvodného rozhodnutia v čase jeho vydania. Tieto okolnosti môžu byť relevantné výlučne pre postup podľa § 334 CSP (návrh na zrušenie neodkladného opatrenia pre odpadnutie dôvodov), o ktorom rozhoduje súd prvej inštancie

samostatným konaním, a nie sú dôvodom na zmenu či zrušenie rozhodnutia v rámci odvolacieho prieskumu.

26. Žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodujúcimi skutočnosťami a pripojenými listinnými dôkazmi dostatočne spoľahlivo osvedčila naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Konanie žalovaného a jeho správanie vplyva aj na psychické zdravie žalobkyne, pričom zakladajú skutočnú dôvodnú obavu z ohrozenia jej telesnej a duševnej integrity.

27. K odvolacej argumentácii žalovaného, že napadnuté rozhodnutie vychádza predovšetkým z tvrdení žalobkyne, je potrebné uviesť, že procesná konštrukcia rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia určitým spôsobom zasahuje do princípu rovnosti strán a popiera tradičnú zásadu, nech je vypočítaná aj druhá strana, avšak vzhľadom na účel tohto inštitútu ide o zásah legitímny a zákonný. V posudzovanej veci bolo osvedčené (keďže sa vyžaduje osvedčenie relevantných skutočností, nie ich preukázanie), že k neželanému správaniu žalovaného reálne mohlo dôjsť, čo podporuje možnosť rizika ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne v budúcnosti. Uvedený záver vyplýva aj listín a fotodokumentácie predloženej žalovanou, najmä z lekárskej správy z 10.08.2025, ale tiež z obsahu vyhlásenia prenajímateľky rodinného domu zo dňa 10.08.2025 a čestných vyhlásení susedov zo dňa 13.08.2025. Naproti tomu odvolacia argumentácia žalovaného nepodopretá relevantnými dôkazmi, nebola spôsobilá priviesť odvolací súd k záveru o potrebe modifikácie nariadeného neodkladného opatrenia v súdnej veci. Žalovaný síce k odvolaniu predložil lekárske správy o zdravotnom stave žalovanej z obdobia roku 2024, tie však žiadnym spôsobom neoslabujú pravdepodobnosť udalostí, ktoré boli podkladom pre nariadenie neodkladného opatrenia a stali sa až v roku 2025. Rovnako tak lekárske správy o poranení kolena žalobcu z augusta 2025 v zásade iba zdôveryhodňujú tvrdenia žalobkyne o tom, že táto v rámci obrany silno kopla žalovaného do kolena po tom, ako ju on napadol. Ani poranenie hlavy žalobcu vyplývajúce z lekárskej správy zo dňa 22.06.2025 zásadne nespochybňuje závery, ku ktorým dospel súd prvej inštancie, keďže z neho okrem iného vyplýva, že žalovaný bol v čase poranenia pod vplyvom alkoholu, čo zodpovedá konzistentným tvrdeniam žalobkyne o tom, že k vzájomným konfliktom dochádza najmä v súvislosti s požitím alkoholu u žalovaného. Žalovaným uvádzané tvrdenia v odvolaní teda neboli spôsobilé zmeniť správnosť záverov uznesenia súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli privodiť priaznivejšie rozhodnutie v prospech odvolateľa.

28. Na uvedenom základe odvolací súd po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností uznesenie v napadnutých výroku II., IV. a VI. ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňi, ktorá mala s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, jej náhradu priznal voči v konaní neúspešnému žalovanému.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).